

строгиятъ Бодуенъ V, осми графъ на Фландрия, разреши на братанеца си такава несъответствуваща женитба, Флорина дъо Клермонъ бѣ починала, оставайки малка дъщеря, кръстена на името на кралица Изабелъ.

Следъ като бѣ увѣнчанъ за императоръ на Константинополь, Анри бѣ повикалъ отъ далечната родина любимата си дъщеря, която искаше да отгледа и възпита край себе си, въ пищното велелепие на новата империя.

Като се погрижи за детето си, Анри си спомни за задълженията, които имаше и къмъ дъщеритѣ на покойния Бодуенъ, и седна отново предъ писалището, да изпрати послание до втория си братъ — Филипъ, маркизъ дъо Намуръ, който, като настойникъ и регентъ на Бодуеновитѣ деца Жана и Маргарита, управляваше Фландърското графство до пълнолѣтието на Жана.

Ала едва бѣ потопилъ пачето перо, за да започне братското си послание, когато единъ пажъ, безъ да почука, широко разтвори вратата и вътре се спуснаха бледи и тревожни Кононъ дъо Бетунъ и графъ Евстахий.

— Българитѣ нахлули въ предѣлитѣ на империята!

Анри хвърли перото, скочи правъ, блъсна стола си въ страни.

— Българитѣ!

Най-умразнитѣ, най-опаснитѣ му врагове. Тия, които при Адрианоуполь бѣха нанесли страшното, позорно петно на латинската войска, които бѣха пленили и убили любимия му братъ Бодуенъ, които бѣха отсѣкли главата на Монфератския маркизъ, които бѣха станали причина за бързата смъртъ на дожа Енрико Дандоло, които бѣха изгонили Рение дъо Три отъ Филипоуполь...

Отново българитѣ се спущаха като тъменъ облакъ, като грозна напасть надъ разклатенитѣ устои на империята.

Все тѣ...

Императорътъ стисна силно челюсти, сви юмруци. Дивъ блѣсъкъ трепна за мигъ въ свѣтлитѣ му очи.

Крайно време бѣше да се измие калъта на Адрианоуполското поражение. Тѣ предизвикаха. Тѣ не се смиря-